

KAPITAŁ NARODOWY

Założenia programowe

Nowej Demokracji TAK

Część XII. Ustrój Państwa

Szanowni Państwo,

Treści zaprezentowane poniżej są tylko i wyłącznie propozycją – bazą – do szeroko zakrojonej debaty obywatelskiej. Wszystkich zainteresowanych zapraszamy i gorąco zachęcamy do wspólnej dyskusji w naszych mediach społecznościowych.

Dziękuję moim koleżankom i kolegom z partii za profesjonalną pomoc merytoryczną w tworzeniu tego programu. Bez Waszego wsparcia nie byłoby tego wszystkiego.

Życzę miłej lektury.

Z wyrazami szacunku,

Piotr Chmielowski

Przewodniczący partii

Nowa Demokracja TAK

XII. USTRÓJ PAŃSTWA

Kształt ustroju państwa jest zdeterminowany doświadczeniami i potrzebami obywateli.

Ojcowie – założyciele nowożytnego państwa polskiego, odnosząc się do demokratycznych podstaw ustrojowych zakładali, że poziom społeczeństwa będzie ewoluował w kierunku demokracji wolności a podwaliny administracji publicznej nie będą dewastowane i zmieniane w zależności od kaprysu rządzących.

Analizując zasady i demokrację III Rzeczypospolitej dostrzegamy jak kruche i niestabilne były instytucje państwa, nawet te wpisane do Konstytucji. Któż mógł przewidzieć, że rządzący zdecydują się na stworzenie quasi – KRS-u, quasi – Trybunału Stanu, że przejmą władzę prokuratorską. Jednak pomimo wszelkich możliwych zabiegów, konstytucja uchwalona w 1997 roku nie została obalona, co świadczy o jej jakości.

Dlatego też jakiegokolwiek propozycje zmian ustroju państwa nie powinny obejmować zmian konstytucyjnych.

Demokracja liberalna

Budowa państwa demokratycznie liberalnego¹ powinna obejmować wszystkie instytucje i opisywać relacje między nimi. Z perspektywy czasu wydaje się, że głowa państwa w osobie prezydenta jako strażnika konstytucji jest właściwa, pomimo tego, że naród już dwukrotnie wybrał osoby niegodne tej funkcji.

System gabinetowo – parlamentarny też wydaje się być właściwym rozwiązaniem dla naszego kraju i nie wymaga zmiany.

Natomiast do weryfikacji, oceny i zmiany pozostają poza konstytucyjne organy i relacje między nimi w zakresie reprezentacji społeczeństwa wobec rządzących. Dlatego Nowa Demokracja TAK stoi na gruncie pełnej demokracji liberalnej w zakresie reprezentacji grup społecznych, branżowych i środowiskowych. W tym rozumieniu zawiera się prawo i obowiązek do stanowienia samoorganizacji i reprezentacji środowiskowej (branżowej). A kontakt administracji centralnej ma być prowadzony wyłącznie na poziomie reprezentacji krajowych danych środowisk, którym będzie przypisane prawo do wiążącego współtworzenia polityki środowiskowej lub branżowej.

Założenia te należy wprowadzić odpowiednio na szczeblu administracji samorządowej²: gminie, powiecie i województwie.

Zgodnie z rozumianą przez nas definicją demokracji liberalnej, ciężar współdecyzyjności i odpowiedzialności ma być przeniesiony z władzy centralnej na samorządy i samoorganizacje lokalne. O ile decyzje administracyjne nie będą

¹ W zakresie wolności osobistych i posiadania własności.

² Minister Infrastruktury nie musi uczestniczyć w procesie decyzyjnym budowy lokalnej drogi. O tym mogą rozmawiać i decydować lokalnie samorządowcy i zainteresowane środowiska branżowe.

miały charakteru strategicznego dla państwa, w kontekście bezpieczeństwa energetycznego, militarnego i infrastrukturalnego, to wszystkie pozostałe mają być rozstrzygane według zasady – gminne na szczeblu gminnym, powiatowe w powiecie, a wojewódzkie w województwie. Z zasady władza centralna ma odpowiadać tylko za strategiczne zadania w skali kraju.

Unia Europejska

Przynależność i współtworzenie organizmu państw europejskich, zrzeszonych w Unii Europejskiej, jest nie tylko prawem ale obowiązkiem każdego obywatela. Wspólnota europejska wszystkich należących do nich krajów w sposób zdecydowany i jednoznaczny podniosła poziom życia wszystkich jak również rozszerzała możliwości egzystencjonalne każdego z osobna.

Brak granic i wspólna polityka celna nakręciły w każdym kraju członkowskim potężną koniunkturę. Możliwość przepływu kapitału i swoboda podjęcia pracy w całej Unii dała szansę milionom jej obywateli nie tylko na zmianę środowiska, ale też godne życie. Tak więc nawet próba dyskusji o wyjściu z Unii Europejskiej, na przykładzie Brexit-u, jest irracjonalna. Można oczywiście opuścić Unię, tylko po co. Żeby żałować i pluć sobie w brodę, tak jak dziś robią to Brytyjczycy?

Należy pamiętać i wyraźnie podkreślić, że każdy kraj członkowski może kształtować politykę Unii w zakresie spraw wewnętrznych i zewnętrznych. Warunkiem jest właściwa pod kątem kwalifikacji i doświadczenia reprezentacja dyplomatyczna oraz jasno określone cele.

Obecnie stoimy przed wyborem, czy Unia będzie luźnym zlepkiem państw, czy będzie organizmem sfederalizowanym. Nowa Demokracja TAK stoi za filozofią, że czym więcej wspólnoty i federacji w Europie, tym lepiej dla wszystkich.

„Iloma językami mówisz, tylekroć jesteś człowiekiem”

- Johann Wolfgang Goethe

Oczywiście Unia Europejska nie jest tworem doskonałym. Można wymienić wiele różnych problemów, które zostały wygenerowane i są kreowane przez elity Unii Europejskiej.

Dzisiaj na pierwszy plan wychodzą dwa poważne unijne dylematy:

1. Green Deal – czyli całkowicie odrealniona polityka klimatyczna całości Unii, bez uwzględnienia indywidualnej sytuacji w danych krajach członkowskich³
2. Brak regulacji w celu ograniczenia działalności korporacji w zakresie monopolizacji poszczególnych sektorów gospodarki Unii, całkowity brak polityki antymonopolistycznej, antytrustowej i brak przeciwdziałania kartelom. Akurat te braki można uzupełnić poprzez zdrową, przewidywalną i racjonalną politykę kraju, którą to politykę, jako Nowa Demokracja TAK postulujemy w tym manifeście politycznym.

Jako partia polityczna o ugruntowanych celach w ramach polityki zagranicznej, nie zamierzamy poprzestać na relacjach z krajami Unii Europejskiej, ale również na bliskiej i owocnej współpracy z krajami na wszystkich kontynentach.

³ Odnośnik do strony - Dania

Krajowe systemy wyborcze

- System wyboru prezydenta RP jest bezdyskusyjny i właściwy.

Należy zastanowić się nad zmianą systemu wyboru senatorów w okręgach jednomandatowych. Chodzi nam przede wszystkim o wypracowanie nowych zasad określających przypisanie terytorialne senatorskich okręgów wyborczych. Dziś funkcjonujące rozwiązanie często budzi wiele sprzeczności w tej materii. Okręgi są pomieszane etnicznie, są różnej wielkości (powierzchni i populacji), są niespójne kulturowo.

- Wybory do Sejmu

Na szczęście wybory do Sejmu są wpisane do konstytucji jako proporcjonalne. Gwarantuje to w miarę sprawiedliwy wybór i w miarę sprawiedliwą reprezentację wyborców. Aby usprawnić te wybory i spowodować większe szanse kandydatom prowadzącym kampanie wyborcze, a nie tylko „jedynek” na listach, po przeprowadzeniu analiz będziemy postulować o zmniejszenie liczby okręgów wyborczych do 16-17 w skali kraju, w celu zwiększenia szans kandydatów z niższymi numerami na listach.

Wytłumaczenie jest proste:

1. Dzisiejszy podział okręgów wyborczych praktycznie daje szansę uzyskania mandatu poselskiego w pierwszej kolejności „jedyńce”, co w znacznym stopniu zniechęca do aktywności politycznej i wyborczej pozostałych kandydatów z listy - to w porażającej większości są osoby bez ambicji politycznych i niechętnie „pracujące” na głosy dla „jedyńki”. Często zdarza się także sytuacja, że do Sejmu dostają się osoby czysto przypadkowe,

które startowały jako wypełniacze na liście wyborczej. Zwiększenie liczby biorących miejsc z listy (przez zmniejszenie liczby okręgów) doprowadzi do aktywizacji kandydatów w swoich okręgach, zmusi do działania na rzecz lokalnych społeczności. O wyborze nie będzie decydował numer na liście, tylko aktywność polityczna.

2. Mniej okręgów wyborczych oznacza łatwiejszy start małym partiom w wyborach pod własnym szyldem – łatwiej będzie zarejestrować listy wyborcze.
3. Jeżeli wybory będą rozliczane według metody D'Honta, to im mniej okręgów wyborczych, tym wybór przedstawicieli jest bardziej sprawiedliwy.

- Wybory samorządowe

Samorząd wojewódzki ma tak naprawdę zajmować się administracją terytorialną i finansową działalności państwa na terenie poszczególnych województw. Dlatego system wyboru radnych wojewódzkich powinien być zbliżony do systemu wyborów parlamentarnych. Wybory powinny być rozliczane metodą D'Honta, z jak najmniejszą liczbą okręgów wyborczych – maksymalnie 3-4 okręgi na województwo.

Na szczeblu województwa przedstawicielem rządu centralnego jest wojewoda – to on reprezentuje i odpowiada za realizację celów, programów i działań rządowych na danym terenie. Naszym zdaniem rola ta powinna zostać wzmocniona, nie tylko w kwestii reprezentacyjności.

Marszałek województwa jest przedstawicielem wybranych przez obywateli reprezentantów – radnych wojewódzkich.

Część zarządu województwa wyłania marszałek a część wojewoda. Zakres zadań i obowiązków jest podzielony i wzajemnie się uzupełnia.

- Wybory samorządowe do powiatu

Wybory proporcjonalne, z obowiązkowym konstytucyjnie podziałem na gminy. Wygląda na to, że w wyborach do rad gminy jest możliwość wprowadzenia jednomandatowych okręgów wyborczych, gdzie obywatel – działacz lokalny i społecznik – mógłby zgłosić swoją kandydaturę bez konieczności posiadania zaplecza politycznego (komitetu wyborczego).

Dług publiczny

Jeżeli założymy, że budżet jest najważniejszą ustawą procedowaną przez parlament w roku kalendarzowym, to ustawowo należy wprowadzić zasadę, że budżet proponowany i uchwalony musi być bez deficytu. W najgorszym wypadku przychody i wydatki muszą się bilansować. Optymalnym rozwiązaniem jest stworzenie warunków i przestrzeni do powstania nadwyżki budżetowej – co umożliwi spłatę zobowiązań finansowych Polski na arenie międzynarodowej.

W budżecie zaplanowano realizację zadań na kwotę 400 mln złotych. W trakcie roku i realizacji zadań dokonano korekty wydatków – przeszacowano 40 mln złotych. Nasza propozycja polega na tym, aby nie szukać na siłę wydatków do tych uwolnionych środków (co często niesie za sobą niegospodarność i zbędne wydatki oraz tworzy potencjał nielegalnych działań – przywłaszczenie, wyłudzenie. Zamiast tego należałoby przesunąć te środki do rezerwy budżetowej i na koniec roku spłacić część długu.

Racjonalne a nie polityczne gospodarowanie zasobami majątkowymi państwa i dyscyplina finansowa to podstawa w zarządzaniu finansami publicznymi.

W związku z tym postulujemy również, aby uzależnić budżety jednostek administracji publicznej i państwowej od stopnia wykonalności budżetu narodowego.

Kancelaria Prezydenta RP zgłasza swoją prognozę budżetową na 2025 na kwotę 230 mln złotych. Realizacja budżetu za rok 2024 zakończyła się deficytem. Warunek zbilansowania nie został spełniony, więc ustawowo budżet Kancelarii Prezydenta RP będzie okrojony o 33% środków.

Subwencjonowanie działalności typu NGO

Należy przyjąć i zastosować zasadę całkowitej transparentności państwowych subwencji na rzecz organizacji pozarządowych, stowarzyszeń, fundacji i innych związków o charakterze obywatelskim i nie działających gospodarczo. Jako kryterium oceny będzie brany pod uwagę cel i ścieżka realizacji celu. Podmioty, które nie mogą w ogóle otrzymać państwowych subwencji to:

- Podmioty zależne od partii politycznych (np. think tanki),
- Związki wyznaniowe i organizacje przez nie powołane lub od nich zależne,
- Organizacje promujące nienawiść o charakterze narodowym, rasistowskim, wyznaniowym i płciowym,

Pozostałe podmioty ubiegające się o dotację, są zobowiązane do złożenia dokumentacji: projektu, transparentnej realizacji i rozliczenia się po realizacji.

Uzależniona religijnie organizacja wystąpi o subwencję w województwie zarządzanym przez kato-nacjonalistów i otrzyma taką subwencję, z powodów czysto politycznych. Rolą państwa jest zablokowanie tego działania i przykładowe ukaranie osób, dzięki którym usiłowano zmarnotrawić publiczne środki.

Abolicja warunkowa dla PIS

Proponujemy wprowadzenie abolicji warunkowej dla działaczy Prawa i Sprawiedliwości oraz członków ich rodzin.

W okresie 90 dni od wprowadzenia stosownych przepisów, proponujemy i dopuszczamy abolicję po spełnieniu następujących warunków:

1. Dobrowolne zgłoszenie majątków osobistych współmałżonków i członków rodzin oraz spis korzyści osiągniętych przez wszystkie te osoby w okresie od X.2015 roku do dnia.
2. Przepadek 75% wartości zgłoszonych majątków.
3. Natychmiastowa rezygnacja z pełnionych funkcji publicznych, w radach nadzorczych, zarządach spółek Skarbu Państwa, fundacji i organizacji wspieranych publicznie przez działaczy, współmałżonków i członków ich rodzin.
4. Zakaz sprawowania jakichkolwiek funkcji publicznych i państwowych przez okres 10 lat.

Każdy majątek upubliczniony po zgłoszeniu i nie będący w zadeklarowanym spisie majątkowym zostanie całkowicie przejęty na rzecz Skarbu Państwa.

Działaczom, ich współmałżonkom i członkom ich rodzin nie przysługuje instytucja świadka koronnego.

Osobom, które nie skorzystają z tej propozycji, zostaną wszczęte odpowiednie postępowania.

Rozliczenie nepotyzmu i kumoterstwa w pisie jest ważnym zadaniem obywatelskim – takie są oczekiwania obywateli. Jednak proces ten z pewnością będzie czasochłonny, pracochłonny i kapitałochłonny.

Priorytetowym zadaniem dla Polski jest przywrócenie niezależności i autonomii trójpodziału władzy, jako konstytucyjnego fundamentu demokracji. I na tym przede wszystkim powinien skupić się wymiar sprawiedliwości.

Z kolei rolą służb mundurowych nie powinno być przede wszystkim rozliczenie starej władzy, ale dbanie o praworządność i porządek publiczny oraz odbudowanie zaufania społecznego.

Służby specjalne powinny skupić się na strategicznych kwestiach bezpieczeństwa Polski – w tym cyberbezpieczeństwa, wywiadu i kontrwywiadu.

Stąd taka a nie inna propozycja dla „skruszonych”. Oczywiście pozostali „niechętni” nie otrzymają taryfy ulgowej od państwa.

Dyplomacja

Dyplomacja jest najistotniejszym orężem danego państwa w relacjach międzynarodowych. W obecnej rzeczywistości geopolitycznej, oprócz klasycznego celu reprezentowania interesów kraju, dyplomacja ma do odegrania dodatkową rolę związaną z promocją szeroko rozumianego biznesu i kultury.

Placówki dyplomatyczne i konsularne muszą być wyposażone w szereg akcesoriów, takich jak: miejsca noclegowe, sale konferencyjne, powierzchnie ekspozycyjne dostępne dla odwiedzających.

Gdy przyjrzymy się nieruchomościom, w których mieszczą się nasze przedstawicielstwa, dojdziemy do wniosku, że tylko kilka z nich wypełnia kryteria właściwego wykorzystania.

Drugą dziedziną, nierozzerwalnie związaną z dyplomacją jest jej kadra dyplomatyczna. Nasz kraj nie wypracował, od schyłku lat 90-tych XX wieku, żadnej przejrzystej formy wyboru kandydatów do mianowania na stanowiska ambasadora i konsula. Wystarczy być „zasłużonym” funkcjonariuszem partyjnym, albo dobrym „znajomym królika”, aby otrzymać nominację.

W pewnym uproszczeniu możemy przyjąć, że w kwestii kadrowej stosujemy system amerykański. Wraz ze zmianą rządu następuje wymiana korpusu dyplomatycznego. Co jest oczywistym błędem.

Propozycją Nowej Demokracji TAK jest reforma systemu kształcenia kadry dyplomatycznej, oparta na dwóch etapach.

1. Pierwszy etap dostępny dla wszystkich chętnych, którzy posiadają dowolne kierunkowe wyższe wykształcenie i potwierdzoną znajomość przynajmniej dwóch języków obcych. Bez limitu, odpłatnie w ramach studiów podyplomowych, realizowanych przez PISM i dwa wybrane uniwersytety na terenie kraju.

Na te studia będzie mogła być kierowana kadra oficerska przed skończeniem kontraktu.

Po ukończeniu tych studiów, absolwenci będą mogli aplikować do Ministerstwa Spraw Zagranicznych i potencjalnie będą mogli być

kierowani na placówki dyplomatyczne w celu odbycia praktyk, lub według potrzeb i chęci.

Absolwenci wywodzący się z szeroko rozumianej służby państwowej, aby przystąpić do drugiego szczebla kształcenia, muszą odbyć minimum jedną turę służby zagranicznej.

Absolwenci bez doświadczenia w służbie państwowej – minimum dwie tury.

2. Drugi etap studiów i ich ukończenie gwarantuje uzyskanie wysokiego samodzielnego stanowiska służby państwowej - ambasadora lub konsula generalnego. Do ukończenia wyłącznie w PISM.

Założmy, że poseł na Sejm RP podejmuje studia na pierwszym etapie i kończy je w czasie sprawowania mandatu. Nie ma znaczenia jego opcja polityczna. Postanawia nie kontynuować politycznej kariery, ukierunkowując się na dyplomację. Aplikuje do MSZ i po pozytywnej weryfikacji kwalifikacji, otrzymuje propozycje wakujących stanowisk. Kandydat decyduje i wyjeżdża na placówkę dyplomatyczną jako konsul zwykły. Po ukończeniu jednej tury i pozytywnej ocenie dotychczasowej pracy, decyduje się na II etap kształcenia. Kończy je pozytywnie. I otrzymuje ofertę objęcia samodzielnego stanowiska – konsula generalnego.

Od strony technicznej i kadrowej, nasza propozycja zakłada, że maksymalnie po ośmiu latach od reformy, kadra dyplomatyczna będzie wyłaniana wyłącznie z zawodowych dyplomatów. Z założenia będzie to rezerwa apolityczna, gotowa do służby dyplomatycznej bez względu na charakter polityki rządu. Kandydaci powoływani i zatwierdzani przez rząd i prezydenta muszą posiadać wykształcenie i doświadczenie dyplomatyczne. To jest nasz absolutny warunek konieczny w tym zakresie.

Szacujemy, że I etap kształcenia będzie dotyczył około 600 osób rocznie, II etap – około 300 osób rocznie. Dzięki temu będziemy dysponować zawodową rezerwą dyplomatyczną o wysokich kwalifikacjach. Kluczowe dla polskiej gospodarki stowarzyszenia branżowe będą miały swoich dedykowanych dyplomatów na placówkach.

Dużym źródłem pozysku kadry dyplomatycznej będzie kadra oficerska służb mundurowych. Zgodnie z naszymi propozycjami, osoba kończąca kontrakt zawodowy w służbach, będzie mogła nieodpłatnie ukończyć I etap edukacji w zakresie dyplomacji. I potencjalnie zasilić rezerwę dyplomatyczną.

Kwestia awansu i obejmowania stanowisk w polskich placówkach dyplomatycznych musi być jednoznacznie definiowana na podstawie wykształcenia i doświadczenia dyplomatycznego. Nie zgadzamy się na personalne „wrzuty” przypadkowych osób na wysokie stanowiska w służbie.

Przedstawicielstwa dyplomatyczne Polski w Chinach to na dzień dzisiejszy nieliczna grupa osób w służbie dyplomatycznej. Gdy tymczasem w samym Pekinie Ambasada Niemiec zatrudnia kilkuset dyplomatów, z czego co najmniej kilkudziesięciu na stanowiskach radców w biurze handlowym. I dyplomaci ci mają upoważnienia i umocowanie do reprezentowania Niemiec w międzynarodowych rozmowach biznesowych.

Polska dyplomacja w Chinach powinna liczyć co najmniej 150 zawodowych dyplomatów, w tym radców handlowych, kulturalnych i naukowych.

Młody człowiek, lat 30, magister- absolwent wyższej uczelni ma marzenie pracy w dyplomacji. Zgłasza się na płatne studia podyplomowe do PISM w zakresie dyplomacji. Kończy je po trzech semestrach. I zgłasza się do MSZ. Pozytywna weryfikacja. Przydział placówki, wyjazd na I turę – 3 lata. Pozytywna ocena, dalsza chęć pracy w dyplomacji – II tura – 3 lata. Druga ocena – średnio. Przyjmuje propozycję III tury – 3 lata. Wszystko ok. Decyduje się na II szczebel edukacji. Kończy ją w wieku ok. 42 lat. Otrzymuje propozycję wysokiego samodzielnego stanowiska służby państwowej - wiceambasadora. Po dwóch kolejnych turach zostaje ambasadorem. W wieku 50 lat i 20 latach doświadczenia w dyplomacji.

Taki człowiek jest dobrem narodowym – jest doświadczonym, zawodowym urzędnikiem w służbie dyplomatycznej. Rolą państwa jest zagwarantowanie mu udziałów w Kapitale Narodowym do godnego życia na emeryturze. A do czasu jego rezygnacji z czynnej pracy, koniecznością administracji państwowej jest efektywne wykorzystywanie tego zasobu.

Pojawiają się różne możliwości w zakresie zatrudnienia osób z tego typu kwalifikacjami – jako nauczycieli akademickich, doradców, itp.

Urząd do spraw umów

Dominujące umowy na rynku w zakresie wymiany towarów i usług są umowami cywilno- prawnymi. Dzisiaj obowiązuje następująca zasada: jeżeli nie odpowiada ci umowa, nie musisz do niej przystąpić. Wiąże się z tym ocena ryzyka i korzyści oparta na znajomości prawa, w szczególności jego niuansów i kruczków prawnych. Niestety edukacja i wychowanie w świadomości prawa to dzisiaj bolączka cywilizacyjna wielu społeczeństw, a same systemy praw

ustanowionych są często zbyt skomplikowane i zawile. A konsekwencje niezrozumienia prawa są często drastyczne i kosztowne w sensie majątkowym. Dodatkowo strony wykorzystują przewagi, jakie wynikają z różnic podmiotów (wielkość organizacji, reprezentacja prawna, doświadczenie na rynku, itp.)

Co się stanie, gdy wszystkie firmy telekomunikacyjne zastosują ten sam wzór umowy, w dodatku niekorzystny dla klienta (czyli chroniący interes operatora kosztem interesu klienta)? Jaki wybór ma klient w takiej sytuacji? Według jakiego kryterium?

Nasza propozycja jest następująca. Powołanie urzędu do spraw umów, gdzie obywatel będzie mógł zgłosić artykuł lub paragraf umowy naruszającej równość stron i/lub równość interesów lub gdy obywatel będzie miał podejrzenia co do uczciwości sformułowanych zapisów. Jeżeli urząd, po analizie stwierdzi zasadność takiego zaskarżenia, będzie w mocy prawnej do zmiany lub wykreślenia wątpliwych części umowy w sposób systemowy (czyli także w już obowiązujących umowach z innymi klientami). Jeżeli autor umowy nie zgodzi się na rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z decyzją urzędu, będzie mu przysługiwać prawo do sądu. Jednakże stroną nie będzie obywatel, tylko urząd a ewentualna przegrana będzie wiązała się z wysokimi grzywnami. Jaki jest cel tak przyjętej filozofii? – Wyeliminowanie podmiotów żerujących na obywatelach i ich nieznajomości prawa, świadomie wpędzających klientów w pułapki przepisów w celu uzyskania korzyści, najczęściej majątkowej.

Realizacja tego postulatu doprowadzi w końcu do stanu równowagi, gdzie obie strony relacji cywilno-prawnych wypracują model umowy satysfakcjonujący obie strony.

Szanowny Czytelniku,

Dziękujemy za zainteresowanie i zapoznanie się z naszymi założeniami programowymi.

Jeżeli chcesz wiedzieć na bieżąco co robimy, napisz do nas na kontakt@nowademokracja.org Dopiszemy Cię do naszego partyjnego newslettera!

Jeżeli uważasz, że wizja i cele Nowej Demokracji Tak mają sens i przewagę nad innymi propozycjami politycznymi, i chcesz abyśmy uparcie pracowali w osiągnięciu ich realizacji, wspomóż nas finansowo.

W tym celu wpłać^{*)} wybraną przez Ciebie kwotę na nasze konto bankowe:

Nazwa banku: Mikołowski Bank Spółdzielczy

nr konta: 67 8436 0003 0000 0026 8255 0001

Odbiorca: Nowa Demokracja – TAK

Ul. Długa 1

43-190 Mikołów

Tytuł przelewu: darowizna na rzecz partii

***) Pamiętaj, że musisz mieć polskie obywatelstwo i musisz podać swoje dane osobowe.**

Jeżeli uważasz, że Twoje poglądy polityczne utożsamiają się z naszymi i czujesz potrzebę zainwestowania swojego czasu i pracy w budowanie nowej, demokratycznej Polski, zapraszamy Cię w nasze szeregi. Wypełnij deklarację członkowską, prześlij do nas, opłać składkę członkowską i działaj z Nami!

WITAMY CIĘ SERDECZNIE !!!

DEKLARACJA WSTĄPIENIA DO PARTII
NOWA DEMOKRACJA TAK

Ja niżej podpisana/y :

* imię/imiona/:.....

* nazwisko:.....

*PESEL:.....

*miejsce zamieszkania:.....

telefon/y:.....

* e:mail:.....

Wykształcenie kierunkowe:.....

● wcześniejsza przynależność do partii politycznych: nazwa, miejscowość, okres, funkcja:

.....
.....

● przynależność do organizacji społecznych, stowarzyszeń i innych organizacji rządowych i pozarządowych:.....

.....

Proszę o przyjęcie mnie w poczet członków partii **Nowa Demokracja TAK**.

Oświadczam, że akceptuję założenia, cele oraz Statut i Program Partii **Nowa Demokracja TAK** i nie będę podejmował/a działań sprzecznych z jej celami i założeniami programowymi. Wyrażam zgodę na przetwarzanie moich danych osobowych na potrzeby związane z realizacją celów statutowych partii **Nowa Demokracja TAK**, zgodnie z ustawą z dnia 29 sierpnia 1997r. o ochronie danych osobowych.

data, miejscowość, własnoręczny czytelny podpis

UWAGA: * *pola obowiązkowe do wypełnienia*

- *prosimy wypełnić deklarację czytelnie*